

ver arbejdsløs. Det tror vi også er en af grundene til, at vi har et relativt fleksibelt arbejdsmarked, at folk har et vist sikkerhedsnet, i tilfælde af at de bliver arbejdsløse.

Så snakker hr. Thorkild B. Fransgaard meget om skat. Nu er tal jo taknemlige, specielt hvis man ser på, hvad folk betaler i skat af deres sidst tjente krone, så undgår man jo behændigt at regne de fradrag, man har undervejs, med, men fakta er jo, at en gennemsnitsdansker – og det er jo heller ikke uinteressant – betaler ca. 40,6 pct. i skat af sin indkomst.

Hvis man så bruger alle de penge, der er tilbage efter indkomstskatten, i forbrug, betaler man i gennemsnit 21 pct. i moms og afgifter af det. Det giver alt i alt en samlet betaling af skatter og afgifter på knap 53 pct. i forhold til indkomst. Det er gennemsnitstallet. Vi er overhovedet ikke mærkbart oppe i nærheden af de 70 pct., hr. Thorkild B. Fransgaard nævnte, eller var det 65 pct.

Hr. Søren Kolstrup vil gerne have håndfaste løfter om et løft til folkeskolen. Som jeg sagde tidligere, mener vi jo, at vi er i gang med det løft til folkeskolen. Vi mener også, at folkeskolen er et stort investeringsområde, også i de kommende 10 år, men jeg mener, det vil være decideret uklogt på nuværende tidspunkt, hvor de kommunale forhandlinger skal til at starte for næste års kommuneøkonomi, at give det tilsagn i Folketingssalen allerede nu. Det giver i hvert fald ikke finansministeren så mange muligheder i en vigtig forhandling, som alle Folketingets parter vel er enige om er væsentlig.

Hr. Christian Mejdahl har den opfattelse, at skattestoppet betyder, at man holder skatterne i ro. Jamen er det ikke korrekt, som Venstres formand gentagne gange har sagt, at et skattestop betyder, at ingen afgifter eller skat må stige, hverken i kroner og øre eller i procenter?

Og hvis det er rigtig, at den ikke må stige i kroner og øre, jamen så får man jo lige så stille udhulet de indtægter, man får ind, for i takt med at priserne stiger, får man færre og færre penge ind, og samtidig får man flere og flere udgifter, fordi de offentligt ansatte vil have mere i løn. Og det er jo netop det, der er problemet ved Venstres skattestop: ud over, at det er fuldstændig uflexibelt, får man færre og færre penge ind, og så må man jo spare nogle andre steder.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Som man råber i skoven, får man svar.

Jeg har fuld respekt for, at fru Pernille Blach Hansen ikke kan nå at svare alle rigtigt, fordi der er så mange ting, der kører rundt, men det var da et ikkesvar, jeg fik omkring mennesket først.

Jeg nævnte tre konkrete eksempler på, at Socialdemokratiet tænkte systemteknik, og hvad får jeg af svar? Jo, CD og regeringen er enige i målet, og så er det midlerne, vi er uenige om. Ja, det er det da altså, for vi ønskede ikke det her systemhalløj.

Fru Pernille Blach har jo givet ét eksempel til her under denne debat. Da fru Pernille Blach Hansen skulle snakke om de sindslidende, hvad nævnte hun så? Hun nævnte enestuer, og hvordan distriktspsykiatrien var osv. Alt sammen systemet, og hvor fantastisk systemet var. Men fru Pernille Blach Hansen har overhovedet ikke snakket noget om, at folk bliver udkrevet til ingenting, at de sidder isoleret i deres lejligheder, og at der er en kassetænkning uden lige mellem amt og kommune. Nej, igen er systemet jo fantastisk godt.

Og lad nu være med at komme og sige, at det her ikke er et folketingsspørgsmål. Selvfølgelig kunne Folketinget da gribe ind. For det første kunne vi da lave en anden byrdefordeling, og for det andet kunne vi lave nogle ordentlige kommuneforhandlinger, der gjorde, at folk faktisk havde råd til at forbedre de her ting.

Men igen et godt eksempel på, at Socialdemokratiet igen tænker, at bare systemet er godt, er det ligegyldigt med de enkelte mennesker.

Det kan vi altså ikke lide, sagt til fru Pernille Blach Hansen, og det kan ikke hjælpe noget at sidde og ryste på hovedet, for det er jo det, der lyser ud af det ene socialdemokratiske forslag efter det andet, og det har det faktisk gjort i ganske lang tid.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Fru Pernille Blach Hansen er beundringsværdig hurtig til at tale, men det træffer alligevel, at jeg hører, hvad hun siger, og det er ikke godt.

I sit svar til hr. Jann Sjursen om, hvad man har gjort for børnefamilierne, fremfører fru Pernille Blach Hansen, at man har indført børnepasningsorlov i 1994. Ja, goddag – da Kristeligt Folkeparti var i regering. Da Kristeligt Folkeparti røg ud, røg børnepasningsorloven stort set også ud eller blev så forringet, at den ikke var noget værd længere. Det var det eksempel, man havde på, hvad man havde gjort for børnefamilierne.